

Düş Sepeti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ocak 2024

Müzmin bir renk olabilirdi hüzün
Müptelası olduğum sevgi denen eksenin
Eksikliğinde sekebilirdim bir başıma
Birden başladığım kadar varamazken yaralı yanıma...

Yadımdan sökün eden
Fevri iklim fevri yüreğim
Mikado çöpleri gibi dağılan
Bir fermana daha imza attığım
Katıksız bir hezeyan nöbette
Bakaya kalan hislerim ve doğaçlama
Sevdiğim kadar da vardı hani evreni

Emsalsiz bir tutukluluk
Bir de tutulan nutkumda
Uğurladığım kadar mutlu günlerimi...

Bir düş sepeti idi yüreğimde taşıdığım
Bir düş nice düşüş
Ve yüzümde asılı o revnak terk edilmiş
Son gülüş
Gülücük kuşlarının terk ettiği haznem
Havsalamdan taşan imgeler
Derdest edilmişliğimle iştiğal
Dermanı Allah'ta saklı
Bir milat
Dolmadan da miadı ömrün

Ölümüne asılı kaldığım
Sonsuzlukla iştiğal göğün
Turuncu çantası taşıdığım
İçimden derlediğim
İç içe geçtiğim kadar hüznün
Beyhude bir telaşla kucakladığım
Yarım kalmış nice öykümün

Hem kahramanı hem anlatıcısı

Ar bildiğim

Arz ettiğim

Nice insanın

Ar damarının çatladığı bir gizin de

Öncüsü

Solan nefesimde

Sönen hayallerimde

Uzağında kaldığım mutluluğun

Yok muydu o kördüğümü?

Mahzun bakışında yalnızlığın

Müdevimi olduğum asılı kaldığım

Rüzgârın o duyulmaz iniltisi

Bir meyyalde

Bir de firar ettiğim kadar bedenimden

Ayrı düşme korkusu

Irmakların t/aşkın coşkusu

Münferit bir günde

Tekil hanemde

Ardıç kuşlarının temsili resmi

Üstüne ant içtiğim

Son sözümde saklı bitişin

İdamesi

Ansızın ölecekmişçesine

Bir buse iken konan alnıma

Masumiyetin ve sevginin yılmaz bekçisi

Saklı olduğum kadar o izafi kabrimde

Tek tesellim kavuşmaksa hidayete

Ben çoktan hazırım ruhumu teslim etmeye